annapurnapost.com

अन्नपूर्ण पोस्ट

वर्ष २५, अंक ११६, पृष्ठ ८ | काठमाडौं, सोमबार ८ भदौ २०८३ | श्रावण शुक्लपक्ष द्वादशी नेपाल संवत् ११४६ | MONDAY, AUGUST 24, 2026 | मूल्य : रु. १०

सरकारमा मुठीभर कर्मचारीको रजगज

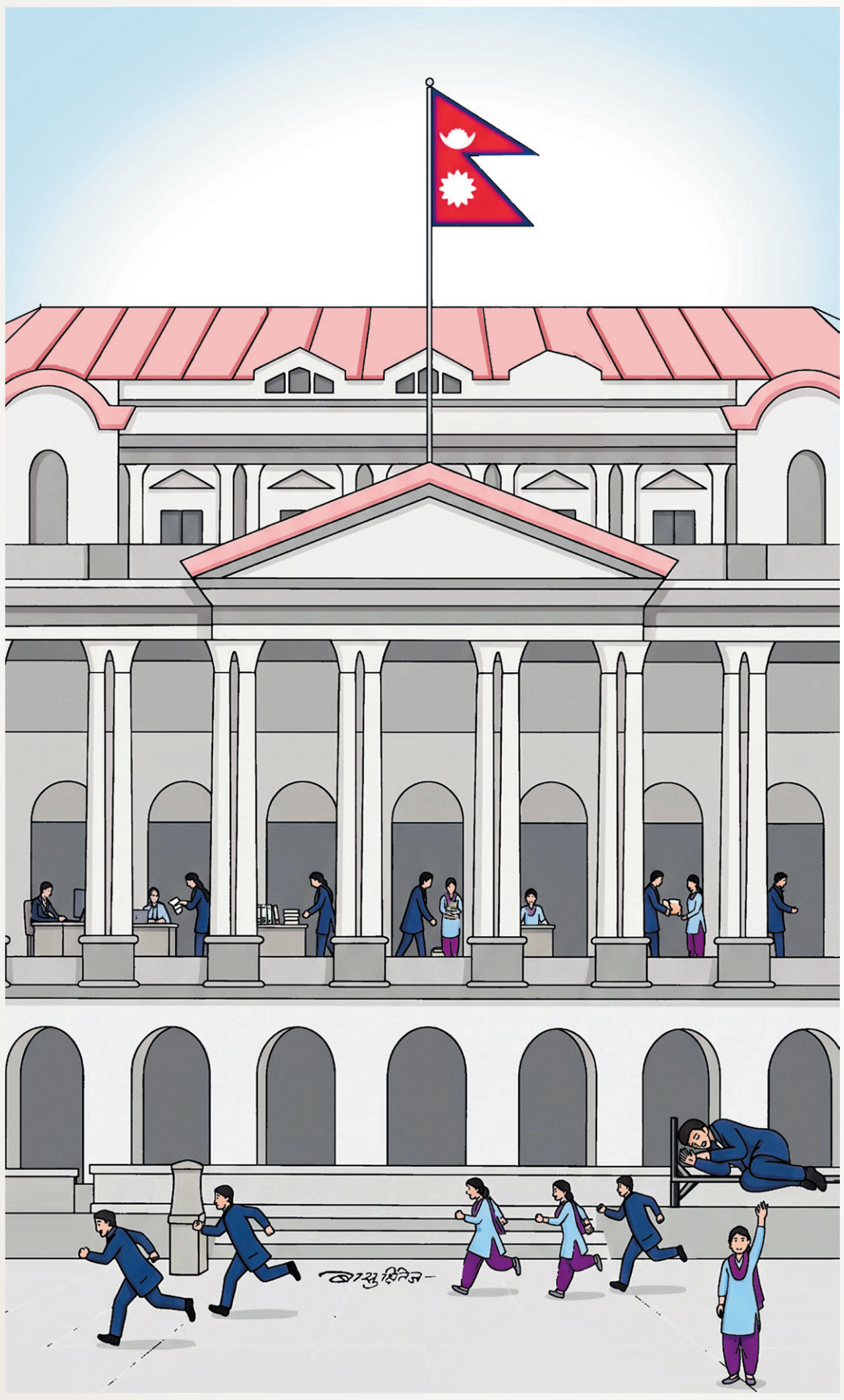

भन्डै दुईतिहाइको रास्वपा सरकारले ४५ दिनभित्र संघीय निजामती ऐन तर्जुमा गर्ने प्रतिबद्धता जनाएको थियो। तर, सरकार गठनको पाँच महिना पुग्न लाग्दा पनि उक्त विधेयक संघीय संसद्मा पेस हुन सकेको छैन। कानुनी शून्यताको अवस्थामा सरकार निकटका केही मुठीभर कर्मचारीले भने कर्मचारीतन्त्रमा निकै चलखेल गरिरहेको पीडित कर्मचारीहरू बताउँछन्। जिम्मेवारी नदिने, दुर्गममा सरुवाको धम्की दिने, राजनीतिक रंग छर्किदिनेलगायतका काम भइरहेको भन्दै कर्मचारीहरू त्रसित बन्नु परेको दु:खेसो व्यक्त गर्छन्।

- सरुवामा मनपरी, स्वार्थ समूह हाबी
- ३०-५९ को प्रस्तावले कर्मचारीमा तरंग
- राजीनामा दिनेको संख्या बढ्दै
- कर्मचारीप्रति सरकारको अविश्वास
- तीन महिनादेखि विधेयक कानुन मन्त्रालयमै
- अध्यादेशको त्रास, ऐन बनाउन छलछाम
- कर्मचारीको ओएन्डएम गर्दै सामान्य प्रशासन मन्त्रालय

सुरेन्द्र काफ्ले | *काठमाडौं*

विस्तृत पृष्ठ २

देउवा-गगन संवादको प्रयास

राधा खनाल | *काठमाडौं*

पार्टी सभापति गगन थापा र पूर्वसभापति शेरबहादुर देउवा कांग्रेसको आन्तरिक विवाद संवादबाटै समाधान खोज्न सकारात्मक देखिएका छन्। सभापति थापाले निवर्तमान सभापति देउवालाई १५औं महाधिवेशनमा पूर्वसभापतिका रूपमा सम्मानपूर्वक आमन्त्रण गरेर कुरा सुन्न चाहेको बताएका छन्। देउवाले पनि पार्टी एकताका लागि थापासँग छलफल गर्न आफू तयार रहेको संकेत दिएका छन्।

सभापति थापाले केन्द्रीय समिति बैठक समापनका क्रममा देउवाप्रति लामो गुनासो राख्दै विगतमा उनलाई नजिकका नेताहरूले गलत सूचना दिएर पटक-पटक अल्मल्याएको दाबी गरे। देउवाले सम्पर्क कार्यालयमा 'सभापति' लेखिएको नेमप्लेट राखेको प्रसंगसमेत उठाउँदै थापाले आफूलाई नरमाइलो लागेको बताए। 'जसले यसो नगर्नु दाइ भनेर भन्यो, ती सबै तपाईंलाई पराई लागे,' थापाले भने, 'जसले वरिपरि बसेर धुप बाले, ती आफ्ना लागे। आफ्नाले डुबाए दाइ, फेरि डुबाउँछन्।'

थापाले आफू र उपसभापति विश्वप्रकाश शर्माले संकटका विभिन्न चरणमा देउवासँग संवाद गरेको स्मरण गर्दै पार्टीभित्रका केही नेताले देउवालाई पटक-पटक भ्रममा पारेको आरोप लगाए। देउवालाई आफ्नो कमजोरी वा अप्ठ्यारो लुकाउने ढाल बन्न नदिन पनि उनले आग्रह गरे।

तर, विगतका मतभेदका बाबजुद देउवाप्रति आफ्नो सम्मान कायमै रहेको थापाको भनाइ छ। उनले देउवाले लोकतन्त्रका लागि पुऱ्याएको योगदान र सुदूरपश्चिमबाट राष्ट्रिय राजनीतिमा गरेको संघर्षको महत्त्वलाई कांग्रेसले सधैं सम्झिरहने बताए।

आगामी असोज १६ गतेदेखि हुने भनिएको १५औं महाधिवेशनमा देउवालाई निवर्तमान सभापतिको हैसियतमा अतिथिका रूपमा आमन्त्रण गर्न आफूहरू इच्छुक रहेको थापाले बताए। 'तपाईंका कुरा सुन्न चाहन्छौं, तपाईंको शुभेच्छा लिन चाहन्छौं, तपाईंको मार्गदर्शन लिन चाहन्छौं,' थापाले भने।

संवादका लागि देउवा पनि सकारात्मक

पार्टी एकताको प्रयासमा सक्रिय कांग्रेसका पूर्वकेन्द्रीय सदस्य नैनसिंह महरले आइतबार देउवासँग भेट गरी थापा र देउवाबीच संवाद आवश्यक रहेको बताए। त्यसअघि उनले सभापति थापासँग भेटेर पार्टी एकताका लागि तीन विकल्प अघि सारेका थिए।

महरका अनुसार पहिलो विकल्प- थापा र देउवामध्ये एक जनाले १५औं महाधिवेशनको नेतृत्व गर्ने विषयमा सहमति खोज्ने, दोस्रो विकल्प हो- दुवै नेताले नेतृत्वको दाबी छाडेर तेस्रो व्यक्तिको नेतृत्वमा निष्पक्ष महाधिवेशन गर्ने र तेस्रो विकल्पमा सर्वोच्च अदालतबाट पार्टीको आधिकारिकतासम्बन्धी आउने अन्तिम फैसला दुवै पक्षले स्वीकार गर्ने।

महरले भेटमा दुवै नेताबीच सहमति नजुटे पार्टी विभाजनको जोखिम बढ्ने भन्दै संवादलाई प्राथमिकता दिन आग्रह गरेका थिए। देउवाले भने अदालतको निर्णय आएपछि थप प्रक्रिया अघि बढाउने धारणा राखेका छन्। महरसँगको भेटमा उनले आफू संवादको विपक्षमा नरहेको र पार्टीभित्र मिलाउने प्रयास गरिरहेको बताएका थिए। देउवाले र नेता कर्ण मल्लसँगको भेटमा पनि पार्टी एकताका लागि गगनसँग संवाद गर्ने बताएका थिए। आइतबार बिहान देउवा निवासमा भएको भेटमा डँडेलधुराका कांग्रेसका पूर्वसभापति मल्लले देउवालाई पार्टीको १५औं महाधिवेशनलाई लक्षित गर्दै अभिभावकीय भूमिका निर्वाह गर्न आग्रह गरेका थिए।

» बाँकी पृष्ठ ६

शेरबहादुर दाईलाई १५औं महाधिवेशनमा बोलाउँछौं। उहाँका कुरा सुन्न चाहन्छौं, उहाँको शुभेच्छा लिन चाहन्छौं, उहाँको मार्गदर्शन लिन चाहन्छौं।

गगन थापा, कांग्रेस सभापति

गगनलाई भेटेर पार्टी एकताका विषयमा कुरा गर्छु। अदालतको निर्णय आएपछि थप प्रक्रिया अघि बढाउँछौं।

शेरबहादुर देउवा, कांग्रेस पूर्वसभापति

भग्नावशेषमा घर खोज्दै अबोध नानीहरू

भन्छन् 'इँटाका टुक्राले घर बनाउँदैछौं'

जे पाण्डे | *कोहलपुर (बाँके)*

रोशनी बुढालाई घरको अर्थको ठूलो व्याख्या थाहा छैन। न उनलाई नक्सा कोर्न आउँछ, न इँटा र ढुंगाले बलियो पर्खाल कसरी बनाइन्छ भन्ने नै थाहा छ। उनलाई यत्तिमात्र थाहा छ, घर भनेको त्यो ठाउँ हो, जहाँ रात परेपछि आमाबुवासँग सुत्न पाइन्छ, बिहान उठेर खान पाइन्छ र त्यसपछि विद्यालय पढन जान पाइन्छ।

तर रोशनीसँग हाल त्यो घर छैन। कोहलपुर शान्तिनगरमा रहेको आफ्नो पुरानो घर भत्काइएको चार महिनापछि ९ वर्षीया रोशनी फेरि त्यही ठाउँमा पुगिन्। उनी एक्लै थिइनन्। उनीसँगै उनका तीन साथी ढललक्ष्मी रावल, जया विष्ट र भैपुरा विष्ट पनि साथमा थिए।

उनीहरू पुगेको ठाउँमा पहिलेको सग्लो घर त थिएन नै। घरको नामोनिसान पनि थिएन। चारैतिर डोजरले भत्काएका पर्खालका टुक्रा, फुटेका इँटा, ढुंगा र भग्नावशेषमात्रै यत्रतत्र छरिएका थिए। तर चारजना बालिकाका आँखाले त्यही भग्नावशेषभित्र आफ्नो घर खोजिरहेका थिए। 'के खोज्दैछौ तिमीहरू ?' अन्नपूर्ण पोस्ट्को प्रश्न सुनेपछि इँटाका टुक्रा बटुलेर भत्किएको पर्खालजस्तो बनाउन खोजिरहेकी रोशनीले पुलुक्क हेरिन्। अनि सहजै भनिन् 'यो त हाम्रो घर हो। यही बस्थ्यौं हामी। अहिले कतै बस्ने ठाउँ छैन। घर बनाउँदैछौं।'

कोहलपुर नगरपालिका–शान्तिनगरमा सरकारले डोजर लगाएर भत्काएपछिको यो भग्नावशेषमा यी चार बालिका हरेक दिन आफ्ना हराएका घर खोजिरहेका छन्। ● जे पाण्डे

उनको जवाफमा कुनै गुनासो थिएन। न कुनै आक्रोश। बरु घर नहुँदा भोग्नु परेको कष्टकर अवस्थाको सरल स्वीकारोक्ति थियो। डोजरले केही घण्टामै भत्काएको घर रोशनी भने आफ्ना साना हातले फेरि बनाउन खोजिरहेकी थिइन्।

उनी इँटा टिप्छिन्। ढुंगा मिलाउँछिन्। एउटा इँटा अर्कोमाथि राख्छिन्। छरिएका टुक्रालाई जोडेर भित्ताको आकार दिन खोज्छिन्। उनलाई लाग्छ इँटा मिलाउँदै गएपछि फेरि घर बन्छ। तर दिवाल अग्लो हुनासाथ फेरि भत्किन्थ्यो।

फेरि बनाउन थाल्थे। उनी यहाँ खेलिरहेकी थिइनन्। यो कुनै खेलौनाको घर पनि होइन। बालबालिकाले खेल्ने घर बनाउने खेल पनि होइन। उनीहरूले बनाउँदै गरेको यो घर स्थानीय सरकारले डोजर लगाएर भत्काइदिएको आफ्नै घरको सम्झना हो।

'तिमीहरू चारैजनाको घर यहीँ हो ?' अर्को प्रश्नमा 'हैन,' ढललक्ष्मी रावलले करिब २० मिटर उत्तरतिर आफनो भत्केको घर देखाउँदै भनिन्, 'रोशनीको मात्र हो। मेरो घर त उता हो।' उनले देखाएको ठाउँमा पनि रोशनीको घरको जस्तै भग्नावशेषमात्रै थियो। जया विष्ट र भैपुरा विष्टको घर पनि रोशनीको भग्नावशेषसँगै जोडिएको छ। उनीहरू दिदीबहिनी होइनन्। मन मिल्ने साथी हुन्। आइतबार उनीहरू रोशनीको घरको भग्नावशेषमा इँटा मिलाउँदै थिए। उनीहरूको योजना रहेछ आज रोशनीको घरको भित्ता लगाउने, अर्को दिन ढललक्ष्मीको, अनि पालैपालो चारै जनाको भत्किएको घरको ठाउँमा 'दिवाल' लगाउने। चार बालिका। चार भग्नावशेष। अनि एउटा साझा सपना। फेरि घर बनाउने।

» बाँकी पृष्ठ ६